

Girls only



In het leven is niet alles zwart of wit, maar soms lijkt het er erg veel op. Van achter mijn bureau staar ik naar de grijze Hollandse lucht die met een rotgang voorbij scheert. Nog even de laatste e-mails sturen naar mijn collega's en ik kan mijn afwezigheidsmelder aanzetten. De afgelopen hectische week staat in schril contrast met de week die gaat komen. Tegenover dit werkende leventje in de stad, staat een week vol actie en avontuur op de witte stranden van de Cook Islands; letterlijk aan de andere kant van de wereld. Het tropische turkoois water en de adembenemende groene eilanden van Aitutaki vormen het decor voor de vierde Cindy Mosey Island Odyssey. Het jaarlijkse vrouwenevent waar kitechicks van over de hele wereld samen komen om hun passie en enthousiasme voor het kitesurfen met elkaar te delen en om hun grenzen te verleggen. Hierbij worden ze gecoacht door vijf zeer ervaren kitesurfchicks. Cindy Mosey, organisator van dit event, Anja Grzelinska, Emma York, Laurel Eastman en ik voorzien dit jaar de 22 meiden van tips en tricks om hun doelen te bereiken.



Kiteboarden op Aitutaki



Traditionele dans



Traditioneel welkom

"Aitutaki is een van de vijftien piepkleine eilanden, die de Cook Islands vormen. Aitutaki staat bekend als de mooiste lagune in de wereld. Het water is zo helder dat je de vissen in alle kleuren van de regenboog kunt zien. De eilandengroep is opgebouwd uit een hoofdeiland en daaromheen liggen motu's; zandellandjes versierd met palmbomen. Kapitein Cook, de grote ontdekkingsreiziger die op zoek was naar het ultieme paradijs, heeft Aitutaki nooit gevonden. De eerste Europeanen die de lagune ontdekten, waren de opvarenden van de Bounty,

zeventien dagen voordat dit beroemde schip naar de bodem van de oceaan zank. Als je met een bootje rond het eiland vaart, moet je jezelf af en toe knijpen om te kunnen geloven dat zo veel moois echt bestaat en dat jij er bent. De aankomst met het vliegtuig is op zich al spectaculair. Je vliegt boven de Grote Oceaan, waar urenlang niets anders te zien is dan water, en dan opeens doemt er een eiland op. Van bovenaf kun je goed zien dat Aitutaki een gesnoeken vulkaan is. De koster vormt de lagune. Daaromheen zie je het rif liggen; de

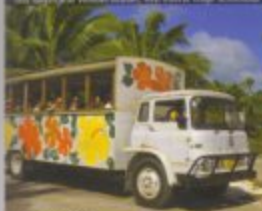
beschermshaag van Aitutaki. Buiten het rif zwemmen haaien en andere grote vissen. Binnen het rif is het water kalm en lieflijk." (Uit: 100 wereldplekken die je gezien moet hebben; Floortje Dessing) Hoe klein het eiland ook is, de lokale bevolking is trots op haar eigen paradijs. De liefde voor het eiland spreekt in alles door; van het overheerlijke visse voedsel dat zij bereiden tot de traditionele dansen die vol overgave worden opgevoerd. Van maasatoeisme is hier gelukkig geen sprake. Heerlijk, want dit betekent dat wij ons eigen privé



Anja Grzelinska



Deze dagen kan vakantie sneller, een beetje traag schrikken



Deze tijd vliegen

Stijf op Paradijs best



Vrij heeft meer aandacht voor het waterrijt vliegen



kite-eiland hebben. Overnachten doen we op een ander privé-eiland in het bekende Aitutaki Lagoon Resort & Spa. Pure luxe!

DAG EEN CM10 2009

Na een traditioneel warm welkom in het Aitutaki Lagoon Resort & Spa en een heerlijk ontbijt, maken we ons klaar voor vertrek naar 'Honeymoon island'. Een klassieke schoolbus, versierd met bloemen, koengt ons in traag tempo naar het havenje waar Lawtan en Maria op ons liggen te wachten met de Glass Bottom Boat. Ook Pacum en Mike liggen daar klaar met hun snelle boten om iedereen veilig heen en weer te brengen. Ons kite-eiland is ongeveer 25 minuten varen langs prachtig koraal en reuze schelpen. Eenmaal aangeland bij dit perfecte eilandje gaat iedereen als een gek

pompen om maar zo snel mogelijk op het water te staan en te genieten van een kitesessie in deze adembenemende omgeving. Tussen de middag wordt er een lunch door Maria geserveerd om van te waterlanden! Verse gegrilde tonijn, heerlijke aardappelsalade en diverse lokale fruitsoorten. Het is duidelijk dat er meer gekke moet worden om deze hoeveelheden calorieën te verbranden! De wind begint toe te zemen, dus het is tijd voor clinics. De meiden worden ingedeeld naar niveaus. Dit varieert van meiden die willen leren springen tot meiden die 'to blind' variaties willen oefenen. De groepjes worden dagelijks geroleserd, zodat ze van elke coach tips krijgen en op die manier het maximale uit de clinics kunnen halen. Ania en ik geven eerst een demonstratie van de opbouw van sprongen,

startend met een 'pop' en eindigend met 'back to blind'. Daarna gaat iedereen vol enthousiasme aan de slag met de roijst gebowde moves.

DAG TWEE CM10 2009

Het is flink warm vandaag. Er zijn weinig wolken aan de lucht en er staat minder wind. De zon brandt op je huid, dus er woedt velop ingermeest. Sommige chicks trekken zelfs leggings aan om het verbranden van de schenen te voorkomen. Wat maakt het uit; niemand die ons ziet. Zelf probeer ik mij zoveel mogelijk te bedekken als ik in het water sta les te geven. Zonder get overleef ik het hier niet. De kites schieten aan alle kanten om mij heen. Op het water is het een gezellige chaos. Aan de lachende gezichten te zien

hoeft iedereen het super naar haar zin vandaag. Naarmate de dag vordert en de temperatuur stijgt, neemt de wind af. Het middagprogramma wordt omgegooid en we vertrekken met de boten naar het rif om te snorkelen. Nu kunnen we de papua's en atid's, reuze schelpen met hun inwoners die in Japan als delicatessen worden gezien, van dichtbij bekijken. Sommige hebben een doorsnede van een meter! De reden dat ze deze papua's kweken is om te zorgen dat de schelpen niet uit de wateren rondom Aitutaki verdwijnen, iets dat niet oordenkbaar is door de intensieve visserij in het gebied. Na het ontdekken van de onderwereld staan de cocktails ons bij de bar al op te wachten. Een prachtige zonsopgang maakt het plaatje compleet. Een goede voorbereiding voor de avondshow, waar sommige meiden meer aandacht hadden

voor de bovenbenen van bepaalde mannen dan voor de zang en dans die zij opvoeren.

DAG DRIE CM3D 2009

Alas! Honeymoon island nog niet voldeende is, maken we vandaag een extra trip langs het rif naar Tapuaetai, ofwel 'One Foot Island' omdat het vanuit de lucht op een grote voet lijkt. Op Tapuaetai ligt het meest verlaten postkantoorje van de wereld. Als je hier een brief achterlaat moet de boodschap die je wilt versturen geen haart hebben. Op een nabijgelegen eilandje worden de grote kites opgepompt om een mini downwinder te maken. Het water tussen de twee eilandjes is middeldiep, glashelder en vrijwel vlak; perfecte omstandigheden voor de meiden om eindeloos hun nieuw geleerde tricks te oefenen. Sommige meiden krijgen er geen genoeg van en

laten zich nog een keer naar het eilandje begeven voor een tweede downwinder. Ania en ik maken van de gelegenheid gebruik om foto's te schieten met fotograaf Ian, een van de weinige mannen die bij dit vrouwenevenement aanwezig mocht zijn. Bijna elk shot is raak. Deze prachtige dag wordt afgesloten met een geweldige maal in Koru Café. De schalen met overheerlijk vers voedsel blijven maar komen. Na een paar gangen zit iedereen eigenlijk vol, maar de gangen die volgen zien er toch echt te lekker uit om te laten staan. Morgen dan maar weer extra lang kiten.

DAG VIJF CM3D 2009

Vandaag is het een lange dag op Honeymoon island voor Ania, Emma, Laurel en mij. 's Ochtends om zeven uur vertrekken we samen met Ian voor een photoshoot

Carla Einar oefent in actie





Earl Rome crashing

voordat de dagactiviteiten beginnen. He-las is het bewolkt en regenschtig en laat de wind het afweten. In plaats van te kiten gaan we yoga'en op het strand onder begeleiding van Laurel. Wanneer Cindy en de rest om tien uur aankomen, begint de zon door te breken en neemt de wind toe. Weer een perfecte dag voor clinics. Het is onge-looflijk hoeveel de meiden van de coaching leren. Voor veel meiden zijn de clinics de belangrijkste reden om deel te nemen aan dit event. Simone: "It's amazing how much you can learn in one day! I started today with trying some grabs, and now I landed a

front and a back as well. It feels so good!" Wanneer iedereen aan het eind van de dag terug gaat naar het resort, blijven wij achter om nog wat foto's te maken. Je weet maar nooit wat het weer morgen doet. Ik ben behoorlijk moe, maar het enthousias-me van de meiden en de gave pics van Ian maken het zeker de moeite waard.

DAG VIJF CMIO 2009

De dag van de downwinder. Nog nooit eerder is er een downwinder gemaakt van One Foot Island naar Honeymoon Island. Ik ben er ontzettend trots op dat alle meiden

de twaalf kilometer lange tocht hebben gebaald. Sommige meiden hebben namelijk nog nooit een downwinder gemaakt of zelfs nog nooit langer dan een uur op het water gestaan! Het is ook niet makkelijk om langs de windschaduw van diverse eilanden te varen en te slalommen langs de stukken koraal op de route. Cindy, Ania, Emma, Laurel en ik varen mee op de begelei-dingsboten om de tips te geven en aan te moedigen. Wanneer bijvoorbeeld blijkt dat Claire niet langs de schaduw van een eiland kan komen, spring ik in het water om haar kite en board over te nemen. Zij rust even



Arnell Laguna Resort & Spa





Contraits van de boot



De verhalen van het CMIO 2009



lekker uit op de boot en neemt de kitz weer van mij over wanneer we een paar kilometer verderop zijn. Op deze manier is ze toch in staat om zelf de downwinder te voltollen.

DAG ZES CMIO 2009

Clinics en coaching van pro's; dat is de belangrijkste motivatie om deel te nemen aan de Cindy Mossey Island Odyssey. De gretigheid en energie waarmee ook de laatste dag aan de kitesessie wordt begonnen, laat zien waar de meiden voor komen. Van elke pro willen ze zoveel mogelijk opsteken. Ik blijf me verbaas over het enthousiasme waarmee nieuwe tricks ingezet worden. Sommige heel voorzichtig, maar anderen compleet kanikaze. Ook al wordt er nog

zo hard gegraacht, iedereen blijft doorgaan. Natuurlijk is fotograaf Ian een extra motivatie om die nieuwe trick recht voor de camera te doen. Het is toch wel heel leuk om met een echte actieshot thuis te komen. Alsof het weer het einde van het eevent ziet nadieren, stopt de wind na de lunch. Alle spellen worden ingeladen, 'hodat er lekker relaxant kan worden in het resort. Samen met Lisa, Mirjam en Charlotte maak ik een hike naar Mt. Maungapu, het hoogste punt van het eiland, vanwaar we een prachtig uitzicht hebben over de lagune. In de verte pakken dikke donkere wolken zich samen. Nog nat op tijd zijn we terug bij het resort voordat de storm in alle hevigheid losbarst. Die avond regert het pijpenstelen (of moet ik 'emmers' zeggen) en loeit de

wind langs onze huiten. Het lijkt alsof het paradijs afscheid van ons neemt. Wat een contrast met de afgelopen week vol zon en avontuur. Tijd om terug te gaan naar ons kantoor, tijd om weer te gaan werken. Ik wil graag mijn vriendin Cindy enorm bedanken voor dit fantastische eevent! Dankzij haar heb ik dit mogen beleven en veel mooie mensen ontmoet. Natuurlijk was dit niet mogelijk geweest zonder mijn sponsors: KPN, Protest Boardwear, Airush en Ion. Thanks! Verder wil ik Ian, de man met de grijze dreads die prachtige plaatjes schiet, bedanken voor zijn geduld en inzet. Layton, Pacum en Mike voor de security. Het Aitutaki Lagoon Resort & Spa voor hun goede zorgen. En North en Balance Vector voor steun van dit eevent.